

Wtorek, 15 lutego 2011 r.

Wzmocniona współpraca w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej ***

P7_TA(2011)0054

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie projektu decyzji Rady upoważniającej do podjęcia wzmocnionej współpracy w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej (05538/2011 – C7-0044/2011 – 2010/0384(NLE))

(2012/C 188 E/26)

(Zgoda)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady upoważniającej do podjęcia wzmocnionej współpracy w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej (05538/2011),
- uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę zgodnie z art. 329 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C7-0044/2011),
- uwzględniając art. 74g i art. 81 ust. 1 Regulaminu,
- uwzględniając zalecenie Komisji Prawnej (A7-0021/2011),
- A. mając na uwadze, że w 2000 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie patentu wspólnotowego (COM(2000)0412); mając na uwadze, że wniosek ten zawiera sześć rozdziałów: (i) rozdział I zawierający przepisy ogólne, (ii) rozdział II dotyczący prawa patentowego, (iii) rozdział III - utrzymanie w mocy, wygaśnięcie i unieważnienie patentu wspólnotowego, (iv) rozdział IV – jurysdykcja i procedura w działaniach prawnych związanych z patentem wspólnotowym, (v) rozdział V w sprawie wpływu na prawo krajowe oraz (vi) rozdział VI – postanowienia końcowe,
- B. mając na uwadze, że wspomniany wniosek opierał się na art. 308 traktatu WE, który wymaga przeprowadzenia konsultacji z Parlamentem oraz jednogłośnej decyzji w Radzie,
- C. mając na uwadze, że w rezolucji legislacyjnej z dnia 10 kwietnia 2002 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie patentu wspólnotowego ⁽¹⁾ Parlament w procedurze konsultacji zatwierdził zmieniony wniosek Komisji,
- D. mając na uwadze, że szybko stało się oczywiste, iż niektóre państwa członkowskie borykają się ze specyficznymi trudnościami uniemożliwiającymi im zaakceptowanie zaproponowanego rozporządzenia; mając w szczególności na uwadze, że niektóre państwa członkowskie nie były w stanie zaakceptować ustaleń dotyczących tłumaczenia patentu wspólnotowego, w związku z czym Rada stwierdziła, że w odniesieniu do kwestii tłumaczeń niemożliwe jest osiągnięcie przez nią porozumienia politycznego dotyczącego wniosku Komisji ze względu na brak jednomyślnego porozumienia,
- E. mając na uwadze, że dnia 9 stycznia 2006 r. Komisja podjęła konsultacje w sprawie przyszłej polityki patentowej w Europie, w odpowiedzi na które Parlament przyjął w dniu 12 października 2006 r. ⁽²⁾ rezolucję,
- F. mając na uwadze, że w następstwie przyjęcia w dniu 3 kwietnia 2007 r. komunikatu Komisji w sprawie rozwoju systemu patentowego w Europie (COM(2007)0165 Rada ponownie podjęła dyskusję na ten temat,

⁽¹⁾ Dz.U. C 127 E z 29.5.2003, s. 519.

⁽²⁾ Dz.U. C 308 E z 16.12.2006, s. 169.

Wtorek, 15 lutego 2011 r.

- G. mając na uwadze, że dnia 4 grudnia 2009 r. Rada przyjęła konkluzje w sprawie podstawowych cech przyszłego systemu patentowego opartego na dwóch głównych filarach: (i) utworzenie jednolitego systemu rozstrzygania sporów patentowych oraz (ii) stworzenie patentu UE jako prawnego instrumentu przyznawania patentów ważnych w całej UE; mając na uwadze, że Rada uznała, iż te konkluzje powinny stanowić część ogólnego ostatecznego porozumienia w sprawie pakietu środków dotyczących wzmocnionego systemu patentowego w Europie obejmującego stworzenie Europejskiego Sądu Patentowego i Sądu Patentowego UE, patentu UE, w tym odrębnych przepisów w sprawie ustaleń dotyczących tłumaczenia, pogłębionego partnerstwa między Europejskim Urzędem Patentowym a centralnymi urzędami własności przemysłowej państw członkowskich oraz – w niezbędnym zakresie – zmianę Konwencji o patencie europejskim,
- H. mając na uwadze, że wejście w życie Traktatu z Lizbony w dniu 1 grudnia 2009 r. przyniosło zmianę podstawy prawnej mającej zastosowanie dla stworzenia patentu UE, jako że do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) został włączony art. 118, zgodnie z którym: „W ramach ustanawiania lub funkcjonowania rynku wewnętrznego, Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, ustanawiają środki dotyczące tworzenia europejskich praw własności intelektualnej w celu zapewnienia jednolitej ochrony praw własności intelektualnej w Unii oraz utworzenia scentralizowanych na poziomie Unii systemów zezwoleń, koordynacji i nadzoru”,
- I. mając na uwadze, że w myśl pierwszego ustępu art. 118 TFUE patent UE należący do domeny europejskich praw własności intelektualnej może zostać stworzony w ramach zwykłej procedury ustawodawczej; mając jednak na uwadze, że zgodnie z drugim ustępem art. 118 TFUE należy przeprowadzić specjalną procedurę ustawodawczą, która wymaga jednomyślności w Radzie, w celu przyjęcia ustaleń językowych w odniesieniu do takich praw,
- J. mając na uwadze, że w następstwie wejścia w życie Traktatu z Lizbony Komisja potwierdziła swój wniosek ⁽¹⁾ z 2000 r.; mając na uwadze, że w celu przyspieszenia procedury oraz umożliwienia Radzie oficjalnego przekształcenia konkluzji politycznych z dnia 4 grudnia 2009 r. w stanowisko Rady, które mogłoby stanowić kolejny krok w zwykłej procedurze ustawodawczej, w rezolucji z dnia 5 maja 2010 r. w sprawie konsekwencji wejścia w życie traktatu z Lizbony dla trwających międzyinstytucjonalnych procedur decyzyjnych (COM(2009)0665) – „omnibus” ⁽²⁾ Parlament potwierdził swoje stanowisko z 2002 r. jako stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu; mając na uwadze, że Rada nie przetransponowała swoich konkluzji na stanowisko oraz że w związku z tym wniosek Komisji z 2000 r. nie może stanowić podstawy dalszych prac dotyczących patentu UE,
- K. mając na uwadze, że dnia 30 czerwca 2010 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie ustaleń w zakresie tłumaczeń związanych z patentem UE (COM(2010)0350), które opierają się na istniejącym systemie językowym Europejskiego Urzędu Patentowego,
- L. mając na uwadze, że pomimo wielokrotnych negocjacji podejmowanych przez Radę w 2010 r., na posiedzeniu Rady ds. Konkurencyjności w dniu 10 grudnia 2010 r. potwierdzono istnienie przeszkód nie do pokonania, które sprawiają, że decyzja dotycząca wymagających jednomyślności ustaleń w zakresie tłumaczenia jest niemożliwa ani w chwili obecnej, ani w dającej się przewidzieć przyszłości, a także że przedstawiony we wnioskach dotyczących rozporządzeń cel zapewnienia jednolitej ochrony patentowej w całej Unii Europejskiej nie może zostać osiągnięty w rozsądnym terminie przy zastosowaniu odnośnych postanowień traktatów,
- M. mając na uwadze, że kilka państw członkowskich zadeklarowało gotowość do rozpatrzenia możliwości stworzenia jednolitego patentu w ramach wzmocnionej współpracy,
- N. mając na uwadze, że więcej niż dziewięć państw członkowskich oświadczyło, że zamierza podjąć wzmocnioną współpracę we własnym gronie w celu ustanowienia jednolitej ochrony patentowej poprzez skierowanie do Komisji wniosku zgodnie z art. 329 ust. 1 TFUE, a w konsekwencji Komisja przedstawiła wniosek dotyczący decyzji Rady upoważniającej do podjęcia wzmocnionej współpracy w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej,
- O. mając na uwadze, że Parlament zweryfikował zgodność z art. 20 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) oraz z art. 326-334 TFUE,

⁽¹⁾ COM(2009)0665.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0126.

Wtorek, 15 lutego 2011 r.

- P. mając na uwadze, że zgodnie z art. 20 TUE minimum dziewięć państw członkowskich może nawiązać wzmocnioną współpracę w ramach niewyłącznych kompetencji Unii, przy czym mogą korzystać w tym celu z jej instytucji i wykonywać te kompetencje stosując odpowiednie postanowienia traktatów w sposób spójny pod względem prawnym, z zastrzeżeniem ograniczeń oraz zgodnie z postanowieniami tego artykułu i art. 326-334 TFUE,
- Q. mając na uwadze, że ustanowienie jednolitej ochrony patentowej nie zostało ujęte w wykazie obszarów, w których Unia ma wyłączne kompetencje, ustanowionym w art. 3 ust. 1 TFUE; mając na uwadze, że podstawą prawną ustanowienia europejskich praw własności intelektualnej jest art. 118 TFUE, który odnosi się w szczególności do stworzenia i funkcjonowania rynku wewnętrznego, co zgodnie z art. 4 TFUE należy do kompetencji dzielonych Unii; mając na uwadze, że ustanowienie jednolitej ochrony patentowej, w tym mających zastosowanie ustaleń w zakresie tłumaczeń, mieści się zatem w ramach kompetencji Unii, które nie są dla niej wyłączne,
- R. mając w szczególności na uwadze, że ta wzmocniona współpraca może być postrzegana jako dążenie do realizacji celów Unii, ochrona jej interesów oraz pogłębienie procesu integracji w rozumieniu art. 20 TUE, w świetle oceny skutków sporządzonej przez Komisję w odniesieniu do wyżej wspomnianego wniosku z 2010 r. dotyczącego rozporządzenia w sprawie ustaleń w zakresie tłumaczeń dotyczących patentu Unii Europejskiej, w którym podkreślono brak jednolitego patentu zapewniającego ochronę w całej UE, co prowadzi do rozdrobnienia istniejącego obecnie systemu patentowego; mając na uwadze, że rozdrobnienie to jest spowodowane wysokimi kosztami i złożonością procesu zatwierdzania patentów europejskich w poszczególnych państwach członkowskich, zaś koszty te mogą stanowić nawet do 40 % ogólnych kosztów patentowania w Europie; mając na uwadze, że ustanowienie jednolitej ochrony patentowej dla grupy państw członkowskich poprawiłoby poziom ochrony patentowej dzięki umożliwieniu uzyskania jednolitej ochrony patentowej na obszarze wszystkich uczestniczących państw członkowskich oraz pozwoliłoby wyeliminować koszty i złożone procedury na tych obszarach, przyczyniając się w ten sposób do postępu naukowego i technologicznego oraz poprawy funkcjonowania rynku wewnętrznego,
- S. mając na uwadze, że historyczne podłoże tej inicjatywy pokazuje, iż przedstawienie wniosku dotyczącego decyzji jest rozwiązaniem zastosowanym w ostateczności oraz że cele współpracy nie mogą zostać osiągnięte w rozsądnym terminie przez Unię Europejską,
- T. mając na uwadze, że wymogi zawarte w art. 326-334 TFUE zostały również spełnione; mając na uwadze, że wzmocniona współpraca ułatwi właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego poprzez wyeliminowanie przeszkód dla swobodnego przepływu towarów, ułatwienie przeciwdziałania naruszeniom patentów, możliwe zwiększenie liczby wynalazców szukających ochrony patentowej w całej Unii, zapewnienie równego dostępu do jednolitego systemu ochrony patentowej wszystkim wynalazcom, innowacyjnym przedsiębiorstwom i posiadaczom patentów, bez względu na to, czy pochodzą oni z państw członkowskich uczestniczących we wzmocnionej współpracy, czy też z państw członkowskich w niej nieuczestniczących, dostarczenie dodatkowego instrumentu wszystkim posiadaczom patentów w Unii, poprawienie warunków będących podstawą innowacyjnych przedsięwzięć w Unii oraz przeciwdziałanie w państwach uczestniczących we wzmocnionej współpracy obecnemu rozdrobnieniu, które sprawia, że istnieją „granice praw patentowych” między państwami członkowskimi,
- U. mając w szczególności na uwadze, że wzmocniona współpraca w tej dziedzinie jest zgodna z traktatami i prawem unijnym, gdyż nie narusza ona dorobku prawnego, pamiętając o tym, że jedynie niewielka liczba przepisów prawnych została do chwili obecnej przyjęta na podstawie art. 288 TFUE i żadne z tych przepisów nie dotyczą ustanowienia europejskiego prawa własności intelektualnej przewidującego jednolitą ochronę w całej Unii; mając na uwadze, że z wyjątkiem dyrektywy 98/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 1998 r. w sprawie ochrony prawnej wynalazków biotechnologicznych⁽¹⁾ na szczeblu Unii nie istnieje żaden przykład zbliżenia prawa materialnego dotyczącego patentów i mając na uwadze, że przedmiotem rozporządzenia (WE) nr 1610/96 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lipca 1996 r. dotyczącego stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla środków ochrony roślin⁽²⁾ oraz rozporządzenia (WE) nr 469/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych⁽³⁾ jest przedłużenie terminu obowiązywania patentu w odniesieniu do określonych rodzajów przedmiotów objętych patentem; mając na uwadze, że wzmocniona współpraca w dziedzinie patentów nie spowoduje dyskryminacji, gdyż dostęp do jednolitego patentu będzie otwarty dla użytkowników systemu patentowego w całej Unii,

⁽¹⁾ Dz.U. L 213 z 30.7.1998, s. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 198 z 8.8.1996, s. 30.

⁽³⁾ Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 1.

Wtorek, 15 lutego 2011 r.

- V. mając na uwadze, że wzmocniona współpraca będzie odbywała się w poszanowaniu praw, kompetencji i obowiązków państw członkowskich w niej nieuczestniczących, ponieważ możliwość uzyskania jednolitej ochrony patentowej na obszarze państw członkowskich uczestniczących we współpracy nie ma wpływu na dostępność ani warunki ochrony patentowej w państwach członkowskich niebiorących w niej udziału,
- W. mając na uwadze, że zgodnie z art. 328 ust. 1 TFUE do wzmocnionej współpracy może przystąpić w dowolnym momencie każde państwo członkowskie, które pragnie w niej uczestniczyć; mając na uwadze, że Komisja i państwa członkowskie uczestniczące we wzmocnionej współpracy powinny od początku i bezustannie propagować uczestnictwo jak największej liczby państw członkowskich oraz zachęcać do niego,
- X. mając na uwadze, że zgoda Parlamentu dotyczy wzmocnionej współpracy i nie przesądza, które państwa członkowskie będą w niej uczestniczyć,
- Y. mając na uwadze, że art. 333 ust. 2 TFUE umożliwia Radzie (a dokładniej tym członkom Rady, którzy reprezentują państwa członkowskie biorące udział we wzmocnionej współpracy) przyjęcie decyzji przewidującej, że będzie ona działać w ramach zwykłej procedury ustawodawczej, a nie specjalnej procedury ustawodawczej, o której mowa w art. 118 ust. 2 TFUE, w ramach której Parlament jest tylko proszony o opinię,
1. wyraża zgodę na projekt decyzji Rady bez względu na to, które państwa członkowskie są państwami uczestniczącymi;
 2. nawołuje Radę do przyjęcia zgodnie z art. 333 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej decyzji przewidującej, że w odniesieniu do wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady wprowadzającego w życie wzmocnioną współpracę w dziedzinie ustanowienia jednolitej ochrony patentowej w odniesieniu do ustaleń językowych dotyczących europejskich praw własności intelektualnej zgodnie z art. 118 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, będzie ona działała w ramach zwykłej procedury ustawodawczej;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Skazenie radioaktywne środków spożywczych ***I

P7_TA(2011)0055

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady (Euratom) ustanawiającego maksymalne dozwolone poziomy skażenia radioaktywnego środków spożywczych oraz pasz po wypadku jądrowym lub w innym przypadku zdarzenia radiacyjnego (przekształcenie) (COM(2010)0184 – C7-0137/2010 – 2010/0098(COD))

(2012/C 188 E/27)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie - przekształcenie)

Parlament Europejski,

— uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Radzie (COM(2010)0184),

— uwzględniając konsultacje Rady z Parlamentem (C7-0137/2010),

— uwzględniając art. 294 ust. 3 i art. 168 ust. 4 lit. b) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,